

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1139/2025
23.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Вука Митровића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Жељке Кулинчевић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 311/24 од 30.12.2024. године, исправљене решењем од 30.12.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 125/25 од 11.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 23.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Вука Митровића, адвоката Жељке Кулинчевић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 311/24 од 30.12.2024. године, исправљене решењем од 30.12.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 125/25 од 11.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К 311/24 од 30.12.2024. године, исправљене решењем од 30.12.2024. године, окривљени Вук Митровић оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. Кривичног законика за које му је утврђена казна затвора у трајању од три године и кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика за које му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и шест месеци у коју се урачунава време проведено у притвору од 18.07.2024. године до 30.12.2024. године. Истом пресудом према окривљеном изречена је и мера безбедности одузимање предмета ближе наведених у изреци пресуде и одлучено је о трошковима кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 125/25 од 11.03.2025. године усвојена је жалба јавног тужиоца Основног јавног тужиоца у Ваљеву и преначена у делу одлуке о кривичној санкцији пресуда Основног суда у Ваљеву К 311/24 од 30.12.2024. године, исправљена решењем од истог дана, тако што је Апелациони суд у

Београду окривљеном Вуку Митровићу због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од осам месеци па га је за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. Кривичног законика за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од четири године па га осудио на јединствену казну затвора у трајању од четири године и шест месеци у коју се урачунава време проведено у притвору од 18.07.2024. године до 30.12.2024. године, док су жалбе окривљеног Вука Митровића и његовог браниоца адвоката Жељке Кулинчевић одбијене као неосноване.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног адвокат Жељка Кулинчевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвојио као основан поднети захтев, побијане пресуде преиначи и окривљеном изрекне блажу казну затвора или да побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно члну 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи да су у побијаним одлукама судови пропустили да окривљеном као олакшавајућу околност цене његове породичне прилике, да је отац четири детета, нити је дат довољан значај чињеници да је окривљени признао кривично дело које му је стављено на терет, а што је у значајној мери олакшало поступак и допринело утврђивању материјалне истине, његово искрено кајање и држање после учињеног дела, побуде из којих је дело учинио као и друге околности које се односе на личност окривљеног, а којим наводима бранилац суштински указује да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима које има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

ЈД-25